

KJEMPER FOR ANDRES RETT – SONER 11 ÅR PÅ ENECELLE

Nguyen Bac Truyen får Stefanusprisen 2020
side 4-11

Ildsjeler samlet inn én million til Kairos barn **2** | Leder: Det er ikke vi som er heltene **3**
Jostein Ørum: Fattige, men likevel rike **12** | Libanon: Kirke står opp mot vanstyre **14**
Pakistan: Moraline (35) kjemper for dødsdømt mann **16** | Syria: Krigens barn får håp **18**

Bjørg Augunsrud, Marit Lobben og Gunvor Haug er tre av dei som har stått på i Brukt & Bra. Foto: Toralill Sjaavaag

SAMLA INN MILLIONEN

Gjenbruksbutikken Brukt & Bra i Nume-dal har på knapt åtte år skaffa fantastiske ein million kroner til barna i Kairos «søppelby». Men no stengjer dørene.

TEKST: JOHANNES MORKEN

– Det har vore moro å følgja med på tala. Det er nærast uverkeleg at vi skulle nå ein million før vi gav oss, på ein liten stad som Veggli, seier Toralill Sjaavaag.

Fakkeltog mens pandemien rår

Hele verden er påvirket av covid-19. Hva gjør vi da med fakkeltog for trosfrihet?

Det har vært vurdert å droppe fakkeltog. Men saken er så viktig at det arbeides for

” Med slike frivillige kan vi saman gjera ein stor forskjell for mange.

Marianne Haugerud

Ho starta opp i desember 2012. Då Toralill flytta frå bygda, tok foreldra Anna og Sverre Sjaavaag over saman med ei gruppe eldsjeler.

Bygde- og hyttefolk

Butikken har hatt sal til bygdefolk og hyttefolk. Pengane har gått gjennom Stefanusalliansen til arbeidet Mama Maggie driv i «søppelbyen» i Kairo. Anna Sjaavaag har betalt husleige og straum slik at alt som kom inn, skulle gå til føremålet. Sist vi skreiv om eldsjelene, hausten 2017, hadde dei på fem år samla inn 600 000 kroner.

Lokalet som har vore butikk, ligg i eit sentralt vegkryss. Men no er det altså slutt.

– Koronaepidemien kom. Mor frykta at den ville bli langvarig. Vi ville ikkje risikera å bli sitjande med eit stort varelager og ansvar for husleige og straum, seier Toralill Sjaavaag.

Stor glede

Anna Sjaavaag seier at både ho og dei andre er godt oppe i åra, berre ein er under 80 år. Ho tok seg av å syta for at alt kom til nytte, før dørene blei stengde.

– Dersom nokon vil overta, er det ei smal sak å starta oppatt, seier Anna Sjaavaag og legg til:

– Det har vore ei stor glede for oss å vita at pengane har kome kristne i Midtausten til gode.

Takk og diplom

Marianne Haugerud i Stefanusalliansen er svært takksam. Alle eldsjelene har fått diplom, og Toralill, Anna og Sverre Sjaavaag har fått medaljar med teksten «I can».

– Eldsjelene har gjennom innsatsen sin endra liva til hundrevis av barn på søppelfyllingane i Kairo. Med slike frivillige kan vi saman gjera ein stor forskjell for mange. Takk for eit fantastisk engasjement, seier Haugerud.

å finne former som gjør at de likevel kan gjennomføres. Alt er ikke klart, ikke minst hva gjelder Oslo og Bergen.

Temaet i år er: Bakerst i køen. For eksempel skak ingen religiøse minoriteter diskrimineres ved utdeling av nødhjelp.

Hold deg oppdatert om hvor det blir fakkeltog på nettsiden fakkeltog.no.

Magasinet
stefanus

Utgiver:
Stefanusalliansen

Adresse:
Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo

post@stefanus.no

Telefon:
23 40 88 00

Ansv. redaktør:
Ed Brown, gen.sek

Redaktør:
Johannes Morken

Redaksjon:
Marianne Haugerud
Birgitte Moe Olsen

Design:
Tyde: Bendik Schøien

Trykk:
Kai Hansen Trykkeri

Forsiden:
Foto: AFP/Scanpix.
Illustrasjon: Morten
Ravnø Sætren

Opplag:
16 300

Gavekonto:
3000 14 57922

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettsorganisasjon med et særskilt fokus på trosfrihet.

Synspunkter i artikler står for forfatteres og intervjuobjekters regning. Stefanusalliansens meninger kommer til uttrykk i artikler skrevet av staben.

Vi følger personopplysningsloven.

Magasinet kommer gratis sju ganger i året. Bestill med SMS: MAGASIN til 2377 eller post@stefanus.no

Tilgjengelig som podcast. Kontakt KABB: kabb@kabb.no

www.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

Jeg lurer på om jeg og mange av mine venner tror at vi er best egnet til å være superheltene som kan redde verden. Men vi er ikke heltene.

Vi guttene var blitt enige om at vi skulle leke «superhelter». Jeg knyttet den korte siden av badehåndkleet mitt rundt halsen og løp rundt i hagen som Batman.

Det var gøy å gå inn i min egen fantasiverden for å redde alle fra katastrofen. Problemet var at alle kompisene ville være Batman. Ingen ville være Robin. Batman var superhelten. Robin var bare en medhjelper. Alle guttene ville være den som reddet verden, ikke bare den som hjalp til. Alle ville være den som fikk all oppmerksomheten og æren som den smarteste, sterkeste og tøffeste. Mitt bilde av Batman og andre superhelter var av en sterk mann (beklager, men superhelter var bare menn den gangen) som, til tross for motstand, alltid reddet de sårbare og utsatte og vant til slutt. Slik var det i barndommen min.

Naive og egoistiske

Det er fint å mimre og kanskje le av meg selv og vennene mine fra den gang. Vi var ganske egoistiske og naive som trodde at bare vi var gode nok til å være superhelter.

Men noen ganger lurer jeg på om ikke jeg og mange av mine venner fremdeles er egoistiske og naive, vi tror fortsatt at vi er best egnet som

superhelter. Det er lett å tro at fordi vi lever i en del av verden med rikdom og overflod, hvor så mye samles inn hvert år til gode formål, at vi er superheltene som skal redde verden.

Står opp i sårbarhet

Men vi er ikke heltene. Heltene er heller de som bor i land der grunnleggende menneskerettigheter og fundamentale friheter krenkes daglig. Og selv om de lever i sårbare situasjoner selv, står de opp for dem som trakasseres, diskrimineres og forfølges. De kjemper daglig for rettferdighet og beskyttelse av utsatte og sårbare mennesker. De betaler en høy pris.

I denne utgaven av Magasinet Stefanus kan du lese om noen slike helter. Nguyen Bac Truyen, vinneren av Stefanusprisen 2020, er en vietnamesisk advokat som på grunn av sitt arbeid ved å forsvare utsatte religiøse minoriteter, sitter i fengsel. Han skal sitte bak lås og slå til 2028. Kona hans, Bui Thi Kim Phuong, har fått reiseforbud fordi myndighetene ikke vil at hun skal tale sin manns og andre samvittighetsfangers sak.

” Heltene er heller de som bor i land der grunnleggende menneskerettigheter og fundamentale friheter krenkes daglig.

Dødsdømt på barnas bursdag

Asif Pervaiz har sittet i pakistansk fengsel i over syv år, anklaget for blasfemi. Han fikk nylig dødsdom – det skjedde samme dag som de to yngste barna fylte syv år. Kona Moraline har i alle disse årene hatt aleneansvar for fire barn og gjør alt hun kan for få hjelp til sin dødsdømte mann.

Dette er noen av superheltene som vi støtter og samarbeider med. De er Batman, og det beste vi kan håpe å være er deres Robin – som trofast hjelper med det vi kan i de livsviktige kampene de fører.

Ed Brown

Generalsekretær

Synspunkter på lederen? Send dem til ecb@stefanus.no

Isolert i en sikkerhetscelle i et fengsel i Vietnam, nær 1000 kilometer hjemmefra, sitter den modige menneskerettsjuristen **Nguyen Bac Truyen**, dømt til 11 år bak høye murer. Han er årets vinner av **Stefanusprisen**.

BETALER HØY PRIS I KAMP FOR ANDRE

Nguyen Bac Truyen står uselvisk opp for andres rettigheter, selv når det betyr at han setter eget liv i fare.

TEKST: MICHELLE NGUYEN

Over TV-skjermer i Vietnam flimret bilder fra en rettssal i hovedstaden Hanoi. Det dukket opp en mann i mørk dress, med leppene presset sammen, uttrykket var bestemt. Det var 5. april 2018, og mannen var den vietnamesiske hoa hao-buddhisten Nguyen Bac Truyen. →

Han er en jurist som har viet sitt liv til å kjempe for menneskerettigheter, inkludert religionsfriheten.

Rettsaken ble raskt gjort unna. Den tiltalte advokat fikk knapt komme til orde, han ble flere ganger uvennlig avbrutt av dommeren som administrerte saken. Bevisene som ble brukt mot Nguyen Bac Truyen, ble ikke lagt frem i retten. Ingen kryssforhør av aktors vitner ble tillatt. Utfallet var klart før rettsaken startet.

Nguyen Bac Truyen ble dømt til 11 års fengsel og 3 års prøvetid for undergravningsvirksomhet, for «aktiviteter som har som mål å styrte folkets styre». Han ble dømt sammen med flere andre.

Slått og bortført

Bak i rettsalen prøvde hans kone, Bui Thi Kim Phuong, å holde tårene tilbake og undertrykke sjokket. Hun ville få et siste glimt av mannen sin før han i hast ble ført ut. Hun prøvde å ta inn bildet av ham i den mørke dressen han gikk i – bryllupsdressen som han hadde på seg for aller første gang.

Selv om Truyen og Phuong er lovlig gift, har de aldri hatt en sjanse til å ha et ordentlig bryllup.

Tidlig i februar 2014, noen dager før de skulle gifte seg, omringet nemlig hundrevis av polititjenestemenn og andre myndighetsrepresentanter parets hus i den sørlige Dong Thap-provinsen. Skudd ble avfyrt. Politiet knuste vinduer, brøt opp dørene, ransaket huset og ødela parets hoa hao-buddhistiske alter.

Truyen ble brutalt slått og ført bort med makt. Arrestasjonen var ulovlig og grunnløs, noe som førte til internasjonale protester. Truyen ble løslatt 24 timer senere, men ble advart mot noen gang å vende tilbake til Dong Thap-provinsen hvor han hadde støttet de hardt forfulgte uavhengige hoa hao-buddhistene i Mekongdeltaet.

Trakassert og overvåket

Truyen og hans kone dro tilbake til Ho Chi Minh-byen (tidligere Saigon), hvor de ble plassert under streng overvåking og hvor de ofte ble trakassert av statlige sikkerhetsagenter og deres håndlangere. 24. februar var de på vei til den australske ambassaden i Hanoi for å gi informasjon til en australsk diplomat om hva de hadde vært utsatt for tidligere den måneden. Da ble de angrepet av ukjente menn som det er all grunn til å tro arbeidet for sikkerhetspolitiet.

De får lov til å møtes i mindre enn en time, en meter fra hverandre, med et stålgitter og en glassvegg mellom seg.

Nguyen Bac Truyen (stående t.h.) i sin bryllupsdress i retten i Hanoi 5. april 2018. Han ble dømt til 11 års fengsel og tre års prøvetid. Han ble dømt sammen med flere andre demokrati-forkjempere. Foto: AFP/NTB/Scanpix

19. september 2016 ble de to fysisk overfalt av seks uidentifiserte, sivilklede menn som slo dem og de som ville hjelpe paret som var på vei hjem fra Catholic Redemptionist Church i Ho Chi Minh-byen.

Paret flyttet gjentatte ganger uten å finne et trygt sted. Senere, med hjelp fra prestene ved Catholic Redemptionist Church hvor han hadde kontoret sitt, bosatte paret seg i en liten leilighet som de fikk leie i en katolsk menighet, hvor flere andre aktivister også hadde søkt ly. Med oppmuntring fra kirkens prester og støtten fra aktivistvenner, planla Truyen og Phuong nok en gang å ha et lite, tradisjonelt bryllup med velsignelse fra prest og gode ønsker fra kirkens venner.

Arrestert og bortført

Men tidlig på morgenen 30. juli 2017 ble Nguyen Bac Truyen bortført av politiet mens han ventet på sin kone utenfor arbeidsplassen i Catholic Redemptionist Church i Ho Chi Minh-byen. Han ble umiddelbart ført til et fengsel i hovedstaden Hanoi i nord og hindret i å kommunisere med andre i flere måneder.

Hans to advokater fikk ikke møte ham før henholdsvis 12 dager og en uke før rettsaken.

Kona fikk ikke møte ham før etter seks måneder. Under sitt første møte med henne siden han ble arrestert og bortført, ba han kona om å sende ham bryllupsdressen til rettsaken. Bryllupsdressen som han skulle gå i på den viktigste dagen i deres liv, en lykkelig dag, var den han tok på seg før den årelange, hjerteskjærende adskillelsen fra kona.

Nguyen Bac Truyen var egentlig ingeniør og en vellykket gründer. Han nøt privilegiene som hans sosiale og økonomiske suksess ga ham. Men han opplevde sterkt urettferdigheten og bruddene på menneskerettighetene i Vietnam. Derfor begynte Nguyen Bac Truyen å studere jus, slik at han mer effektivt kunne hjelpe ofrene for brudd på menneskerettighetene. Truyen ga gratis juridisk bistand og opplæring i grunnleggende menneskerettigheter og sivile rettigheter til familiene til politiske fanger, til ofre for landran og til forfulgte religiøse minoriteter. Nguyen Bac Truyen er villig til å betale en høy pris for å forsvare andres rettigheter.

Tre og et halvt år bak murene

Han ble første gang arrestert i 2006. Han ble i mai 2007 dømt til tre og et halvt års fengsel, etterfulgt av to års prøvetid, på grunn av sin pro-demokratiske aktivisme. Etter at han ble løslatt i 2010, tok Truyen en ledende rolle i den vietnamesiske vennskapsforeningen for politiske og religiøse fanger. Dette er en forening som – med hjelp av private gaver – gir fattige samvittighetsfanger og deres familier økonomisk støtte til fengselsbesøk, helsekontroller, juridisk konsultasjon og stipend til barn som ellers ikke hadde hatt råd til å gå på skole.

Fra 2014 til han ble arrestert igjen i 2017 var Nguyen Bac Truyen koordinator for hjelpeprogrammet Catholic Redemptorist Bureau for Justice and Peace. Kontoret har hjulpet mer enn 5000 funksjonshemmede veteraner fra den tidligere republikken Sør-Vietnam. De er blitt diskriminert på en grusom måte og lever i ekstreme vanskeligheter.

Nguyen Bac Truyen og kona Bui Thi Kim Phuong etter det andre overfallet av statens menn i februar 2014.

Fengsla og takksam prisvinnar

Kona til prisvinnaren, Bui Thi Kim Phuong, takkar for Stefanusprisen og er rørt av solidariteten.

– På vegne av familien og mannen min vil eg opprikta takka Stefanusalliansen for at de valde Nguyen Bac Truyen som mottakar av Stefanusprisen i år, skriv Bui Thi Kim Phuong til Magasinet Stefanus.

Stor ære

– Det er ei stor ære for Nguyen Bac Truyen å bli anerkjent med prisen. Eg føler også ei stor ære, og eg er djupt rørt over å få dette fantastiske nyhendet. Takk for den dedikerte og utrøyttlelege innsatsen for at mannen min skal bli sett fri. Den venlege omtanken er ein stor motivasjon og ei stor oppmuntring for oss. Vi føler oss ikkje åleine eller gløymde. Eg bed om støtte også vidare, skriv ho.

Konas kamp

Bui Thi Kim Phuong og Nguyen Bac Truyen er lovleg gift. Men på grunn av trakassering og arrestasjonar for å stoppa kampen hans, er paret hindra i å ha eit bryllup. Ho må reisa nær 1000 kilometer kvar veg for å besøka mannen i fengselet ein gong i månaden.

– Det er ei stor ære for mannen min å få denne prisen.

Bui Thi Kim Phuong

Hoa hao-buddhistar

- Grein av buddhismen i Vietnam. Vekt på nøysemnd og hjelp til fattige. Tilbeding skjer hovudsakleg i heimar. Vert kalla «bøndenes buddhisme».
- Kommunistregimet som overtok Sør-Vietnam i 1975, øydela tempel og konfiskerte eigedommar for å prøva å kvela religionen. Eit offisielt hoa hao-buddhistisk trussamfunn er under statleg kontroll.
- Uregistrerte hoa hao-buddhistar opplever trakassering, undertrykking, forstyrta gudstenester og konfiskering. Nguyen Bac Truyen har vore ein viktig aktivist for desse.

1000 kilometer i buss hver vei

Truyens kone må reise 24 timer hver vei med buss for å besøke sin mann en gang i måneden i An Diem-fengselet. Det ligger nesten 1000 kilometer fra Ho Chi Minh-byen der hun bor. De får lov til å møtes i mindre enn en time, en meter fra hverandre, med et stålgitter og en glassvegg mellom seg. Sikkerhetskameraer registrerer hver eneste bevegelse, og åtte fengselsbetjenter sitter rett bak mann og kone mens den annen lytter til samtalen som gjennomføres over telefon. Besøket blir avbrutt hvis samtalen går utover familiens forhold. De har ikke lov til å diskutere nyheter eller utveksle informasjon som anses som «sensitiv».

I tre år har Truyen ikke sett sine eldre foreldre. På grunn av sin dårlige helse kan de ikke besøke ham. Truyen har sendt flere anmodninger om å bli overført til et fengsel nærmere familien, men til ingen nytte.

Skadet av tortur

Siden arrestasjonen har Truyen ikke fått en skikkelig helsesjekk, selv om han har søkt skriftlig flere ganger. Han har skader på hjerteklaffene og lider av ryggmerter og sykdommer i mage og tarm som resultat av tortur og urent vann i den første fengselsperioden.

I likhet med mange andre samvittighetsfanger sitter Nguyen Bac Truyen i en høysikkerhetszone i fengselet. Amnesty International omtaler dette som «fengsler i fengsler». Seksjonen, omtrent 300 kvadratmeter, er atskilt fra resten av fengselet og omgitt av piggtrådgjerder og høye murvegger. Den består av fem celler; hver er omtrent 16 kvadratmeter med tak av tinn og bare et lite vindu. Temperaturen blir farlig høy sommerstid.

I hver celle sitter vanligvis to fanger. Men Truyen holdes isolert. I et par timer hver dag åpnes celledørene slik at fangene kan gå ut i den lille hagen med høye gjerder utenfor cellene. De kan se hverandre, men ikke komme i kontakt. Den vedvarende isolasjonen gjør fangenenes følelse av maktesløshet og depresjon enda sterkere.

Nguyen Bac Truyen står uselvisk opp for andres rettigheter.

Fikk aldri brevene

For ytterligere å straffe samvittighetsfangene, får de bare lov til å sende to brev i måneden til sine kjære. Noen ganger konfiskeres brevene. Brev som blir sendt til fangene, blir stoppet.

I januar 2019 organiserte Stefanusalliansen en kampanje for å oppmuntre Nguyen Bac Truyen. 550 støttepillere sendte brev til ham via organisasjonens kontor. Hundrevis av organisasjonens øvrige nær 4000 appellvenner sendte brev direkte til Truyen. Men tjenestemenn

» Tjenestemenn i An Diem-fengselet stoppet alle brevene fra Stefanusalliansens venner. Truyen mottok ingen av hilsenene.

i An Diem-fengselet stoppet alle brevene. Truyen mottok ingen av hilsenene som skulle oppmuntre ham.

Nguyen Bac Truyen fortsetter som ivrig forsvarer av menneskerettighetene selv bak lås og slå. Han kjemper for bedre fengselsforhold og for å beskytte medfanger mot overgrep. Da en av de andre samvittighetsfangene i An Diem ble utsatt for represalier fordi han hadde anmeldt bruk av tortur og tvang mot ham mens han satt i forvaring før rettsaken kom opp, ledet Truyen en sultestreik blant fanger for å kreve slutt på overgrepene.

Uselvisk

Nguyen Bac Truyen står uselvisk opp for andres rettigheter, selv når det betyr at han setter eget liv i fare. Betydningen av hans oppofrende innsats og den prisen han har betalt, er anerkjent fra Asia til Europa til USA. Han er aktivt støttet som samvittighetsfange av politikere og andre i en rekke land.

Hver dag Nguyen Bac Truyen holdes bak murene er et tilbakeslag for menneskerettighetsbevegelsen i Vietnam. Hans mot og handlinger viser viktigheten av motstandskraft. Nguyen Bac Truyen er til inspirasjon for mange, også når han sitter fengslet. Han fortjener å bli satt fri og fortsatt få være stemmen til stemmeløse og til å stå opp for de maktesløses rettigheter.

Skribenten: Michelle Nguyen

- IT-utdannet. Forkjemper for religionsfrihet. Bor i Atlanta i USA.
- Sammen med Nguyen Bac Truyen grunnla hun Vietnam Coalition Against Torture (VN-CAT) som kjemper mot tortur.
- Siden 2019 har VN-CAT sammen med Boat People SOS spredt informasjon til folk i Vietnam om deres borgerrettigheter som er garantert i landets lover og konstitusjon.

‘HAN RISIKERER LIVET FOR FOLK MED ANNA TRU ENN SI EIGA’

– Nguyen Bac Truyen har sett sitt eige liv og tryggleiken til familien i fare i kampen for menneske med ei anna tru enn si eiga, seier Ingvill Thorson Plesner i priskomiteen.

TEKST: JOHANNES MORKEN

Ingvill Thorson Plesner er leiar for komiteen som har valt Nguyen Bac Truyen (52), fengsla vietnamesisk jurist, som vinnar av Stefanusprisen 2020. Han er hoa hao-buddhist (sjå faktaboks side 7) og er den første buddhisten som får Stefanusprisen.

Djupt engasjement

– Nguyen Bac Truyen har i lang tid kjempa for rettane til ulike religiøse minoritetar. Han har gjort det med fare for eige liv og med fare for tryggleiken for familien. Nguyen Bac Truyen har betalt med trakassering og fengsling og er ein svært fortent prisvinnar, seier Thorson Plesner.

Ho framhevar kampen for trusfridommen, men legg til at han har kjempa for ulike menneskerettar – at han har stått opp for politiske fangar og offer for landtjuveri – og at han leia ein sultestreik for ein katolsk medfange.

Thorson Plesner har snakka med kona, Bui Thi Kim Phuon. Ho er glad for at familien ønskjer ei merksemd som ein pris gjev, og at dei trur det kan hjelpe på situasjonen for Nguyen Bac Truyen.

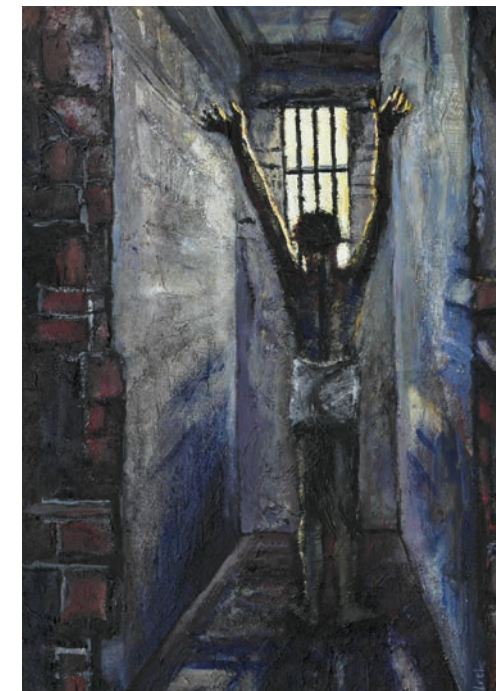
Sterke namn

I finalerunden hadde komiteen seks kandidatar frå Midtausten og Asia.

– Det var sterke kandidatar. Det som gjorde utslaget, var det djupe og breie engasjementet for ulike menneskerettar og for menneske med ei anna tru enn han sjølv, med fare for sitt eige liv, seier Thorson Plesner, til dagleg forskar ved HL-senteret i Oslo.

Stor støtte

To internasjonale nettverk av parlamentarikarar har kravd at Nguyen Bac Truyen blir sett fri. Eitt av dei er IPPFORB som Stefanusalliansen bidrog til opprettinga av. Han er adoptert av leiaren i menneskerettskomiteen i den tyske forbundsdagen. Nguyen Bac Truyen er støtta av Den amerikanske kommisjonen for trusfridom (USCIRF) og gjennom eit fridomsprosjekt i Kongressen.

Kopi av eit måleri av Reidar Kolbrek er ein del av prisen

» Eg håpar at prisen vil gjera ein forskjell for han.

Ingvill Thorson Plesner

Stefanusprisen

- Oppretta av Stefanusalliansen i 2005.
- Prisen går til ein eller fleire som har gjort særskilt innsats for trusfridom og andre menneskerettar.
- Vinnarane vert peika ut av uavhengig komité vald av styret i Stefanusalliansen.
- Komiteen vert leia av Ingvill Thorson Plesner.
- Prisen er på 10 000 euro og eit kunstdiplom og vert delt ut annakvart år.

Tidlegare prisvinnarar

- 2005: Biskop Thomas, Egypt
- 2007: Pastor Steve (pseudonym), Vietnam
- 2008: Tim A. Peters, flyktninger frå Nord-Korea
- 2010: Victor Bak Lian, Myanmar
- 2012: Samuel L. S. Salifu, Nigeria
- 2014: Asma Jahangir, Pakistan
- 2016: Mine Yildirim og Aykan Erdemir, Tyrkia
- 2018: Saad Salloum og fader Ameer Jaje, Irak

Les meir på www.stefanus.no

LITE FRIHET I VIETNAM

Over 250 samvittighetsfanger sitter i fengsel i Vietnam. Foto: The 88 Project

Troende som ikke er godkjent av den vietnamesiske staten, blir utsatt for press til å gi opp troen, trakassering, vold og tvangsforsvinning.

TEKST: STEFANUSALLIANSEN

I ettpartistaten Vietnam er det kommunistpartiets regler som gjelder. Politisk opposisjon er forbudt, og pressen er kontrollert av staten. Alle grupper i samfunnet må registrere seg gjennom myndighetene for å få lov til å eksistere.

Uregistrerte trosgrupper, etniske minoriteter og forsvarere av demokrati og menneskerettigheter er spesielt utsatt for overgrep fra vietnamesiske myndigheter. Staten overvåker, undertrykker og angriper dem som er i opposisjon til kommunistpartiet, eller på urettmessig grunnlag antas å være det.

Krever registrering

I 2018 trådte en ny religionslov i kraft. Den gjorde det obligatorisk også for trossamfunn å registrere seg hos myndighetene. Den

inngrepene i troslivet gjør at mange trossamfunn ikke ønsker å gjøre det. Søkes det om registrering, blir søknaden ofte avvist, eller så dras saksbehandlingen ut på ubestemt tid.

Uavhengige trossamfunn som ikke er anerkjent av myndighetene, blir utsatt for forskjellige former for trakassering, trusler og vold fra myndighetene, eller fra «kjeltringer» som har blitt ansatt av myndighetene for å presse uregistrerte grupper til å stoppe sine religiøse aktiviteter. Blant disse gruppene er uavhengige buddhister, hoa hao-buddhister, khmer krom-buddhister, katolikker, protestantiske grupper og minoriteten cao dai.

Angrep på religiøse grupper

De troende blir utsatt for press til å gi opp troen, tvangsforsvinning, fysisk vold, tortur, seksuelle overgrep, vilkårlig fengsling, vilkårlig husransakelse, arrestasjon, trusler, avbrytelser av gudstjenester, konfiskering av religiøse materialer, personlig eiendom og religiøse bygninger, og mangel på tilgang til utdanning og andre tjenester.

En rekke mennesker er blitt tvunget til å konvertere til trossamfunn kontrollert av staten hvor de religiøse lederne sverger troskap til kommunistpartiet. Tidligere i år ble en evangelist kalt inn til politiavhør i det sentrale høylandet og fortalt at han måtte slutte å lede møter med lovsang i kirken fordi han ikke var ordinert pastor. Kravet om ordinasjon var ikke i tråd med vietnamesisk lov.

Katolske ledere og aktivister er blitt slått og ydmyket av offisielle representanter og fengslet for å ha organisert fredelige demonstrasjoner mot den store miljøkatastrofen som ble forårsaket av det taiwanske stålselskapet

Formosa i april 2016. Katastrofen forgiftet havet og fratok svært mange mennesker levebrødet som fiskere.

Mangel på grunnleggende rettigheter

Situasjonen for religiøse grupper varierer i ulike deler av landet. De som både er etniske og religiøse minoriteter, slik som katolske og protestantiske montagnarder i det sentrale høylandet i Vietnam, opplever de mest alvorlige overgrepene. Over flere tiår har det vietnamesiske kommunistpartiet forsøkt å fjerne kristendommen fra disse områdene.

Tusenvis av mennesker er blitt fratatt sine ID-papirer. Det gjør at de nektes tilgang til grunnleggende rettigheter som utdannings- og helsetjenester. De har heller ingen eiendomsrett. Disse menneskene har vanskelig for å fungere i det vietnamesiske samfunnet og er de facto statsløse. Mange velger å flykte til Thailand eller søke asyl i Europa eller USA.

» En rekke mennesker er blitt tvunget til å konvertere til trossamfunn kontrollert av staten hvor de religiøse lederne sverger troskap til kommunistpartiet.

Menneskerettighetsforsvarere

Menneskerettsforsvarere utsettes for hard straffefølgelse. Ved siden av Nguyen Bac Truyen, årets vinner av Stefanusprisen, kan vi nevne den protestantiske pastoren Nguyen Trung Ton. Han ble, ifølge trosfrihetsorganisasjonen CSW, i februar 2017 kidnappet av statlige agenter, kledd naken, bundet, slått og bortført til et hemmelig sted i fjellene midt på natten.

Han ble påført alvorlige skader. 5. april 2018 ble han dømt til 12 års fengsel. Han fikk sin dom i samme rettsak som Nguyen Bac Truyen fikk sin dom. Begge fikk sine lange fengselsdommer bekreftet i juni 2018.

Pastor Nguyen Trung Ton ble dømt samtidig med Nguyen Bac Truyen.

Pastor A Dao er satt fri. Foto: BPSOS

Religion i Vietnam

- Vietnams religiøse bilde er sammensatt. Buddhismen har sterk appell, særlig i sør. Det finnes lokale religioner (hoa hao-buddhister) og minoriteter av kristne (flest katolikker, men også evangelikale kristne) og muslimer.
- Montagnard (bokstavelig «fjellfolket») er en samlebetegnelse for rundt 30 ulike etniske grupper. En stor andel av montagnardene er protestanter eller katolikker, som et resultat av fransk og amerikansk misjonsvirksomhet.
- Cao dai-religionen oppstod i Vietnam på 1920-tallet og er en blanding av vestlig og østlige tradisjoner og spiritisme. Det finnes mellom 2 og 6 millioner cao dai-etterfølgere, hovedsakelig i sør.
- NOW! Campaign anslår at mer enn 250 mennesker sitter fengslet i Vietnam på grunn av politisk eller religiøs overbevisning. Menneskerettighetsforkjempere blir ofte utsatt for represalier dersom de samarbeider med FN eller andre deler av det internasjonale samfunnet.

Pastor løslatt etter fire år i fengsel

18. september annonserte amerikanske myndigheter at pastor A Dao fra «Montagnard evangeliske kirke» i Vietnam var løslatt, ett år før soningstiden.

Pastoren ble arrestert i 2016 på vei til sine kirkemedlemmer etter å ha deltatt på en internasjonal konferanse for trosfrihet i Øst-Timor. Stefanusalliansen deltok på samme arrangement.

Han ble dømt for å ha ført folk til Thailand på ulovlig vis, noe han selv benekter. Kirken hans har opplevd stadig trakassering av myndighetene. Pastoren skal ha opplevd mishandling og tortur i fengsel, og er ved dårlig helse.

En gammel kirke i landsbyen Tel Skufi Nord-Irak er herjet av krig.
Foto: Pål Brenne

Hvem er bundet og hvem er fri?

Det finnes et folk, større enn noen kan telle, som er bundet av lover og holdt tilbake av begrensninger. De lever langs stengte veier; til utdanning, til jobber, til å samles fritt. Likevel, forteller tusen historier, har de funnet en frihet vi ikke så lett kan forstå.

Hvem er fattig og hvem er rik?

Det er mye vi ikke vet om evigheten, vi vet knapt noe. Kanskje det eneste vi egentlig kan vite, er at det som var rikdom i denne verden ikke lenger vil være det. Det finnes et folk, større enn noen kan telle, som hvisker til oss som knapt kan høre: Vi vet om en rikdom, og vi har mye av den.

La oss be for dem:

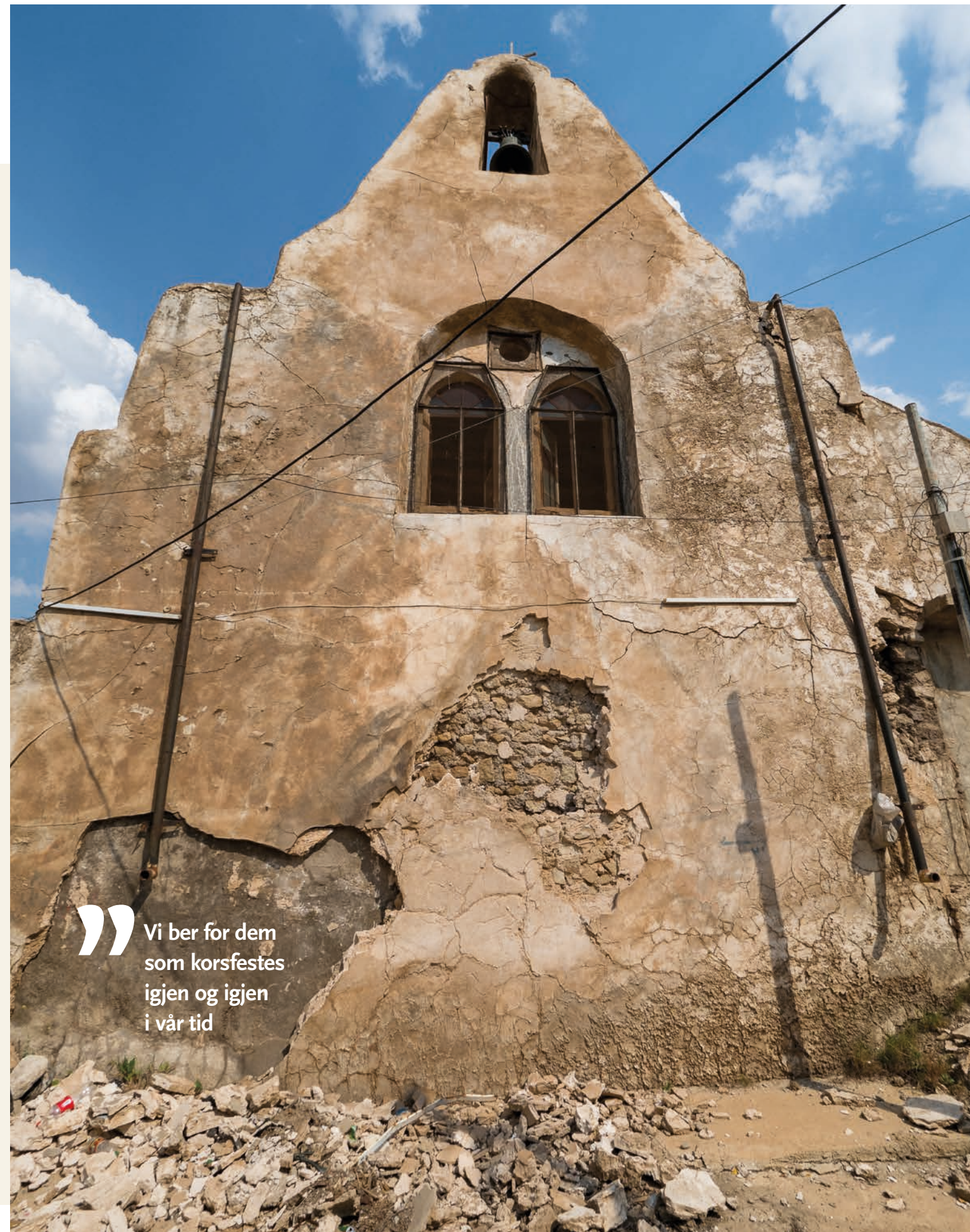
Vi ber for dem som er fattige i ånden, men rike på nåde.
Vi ber for de barmhjertige, de som lar Kristus få råde.
Vi ber for dem som har bundet seg selv til himlen og funnet at den som er bundet er fri.

Vi ber for dem som lider fordi de tror på Guds sønn, som vandrer og vakler i kampen og selv har gjort livet til bønn.

Vi ber for dem som korsfestes igjen og igjen i vår tid, som lever sitt liv for å lindre selv om livet er strid.

Vi ber for alle som bærer vår verden i sine sår, som stille velsigner tilbake når armene rundt dem slår.

Vi ber for dem, å, Gud, vi ber for dem.

” Vi ber for dem som korsfestes igjen og igjen i vår tid

TEKST: JOSTEIN ØRUM, PREST OG FORFATTER

‘VÅR PLIKT Å GJERA OPPRØR FOR UNDER- TRYKTE’

Pastor Hikmat Kashouh i Resurrection Church Beirut.

– Når offentlege leiarar sluttar å tena Gud, men heller blir tenarar for pengar og det vonde, er det vår rett og plikt å gjera revolt og bli profetar som snakkar for dei undertrykte.

TEKST: JOHANNES MORKEN

Orda kjem frå pastor Hikmat Kashouh i baptistkyrkja Resurrection Church i Beirut, samarbeidskyrkja til Stefanusalliansen. Dei fall på talarstolen i gudstenesta den første søndagen etter den katastrofale eksplosjonen i Beirut 4. august.

– Vi skal stå opp for dei fattige, svoltne og sjuke. Vi er ei stemme for dei undertrykte, håpet til dei desperate. Ingen skal måtta spørja kvar Jesus er, fordi kyrkja er saman med folket. Vi er lys og salt. Vi let oss ikkje styra av undertrykkjarane. Vi er Kristi kyrkje, seier pastor Kashouh.

Blei med i demonstrasjonar

Resurrection Church Beirut var kanskje den aller første kyrkja som i 2011 kasta seg rundt for å hjelpa flyktningar etter at borgarkrigen starta i Syria.

17. oktober i fjor vakna Libanon opp til store demonstrasjonar i gatene. Pastor Kashouh fortel til Magasinet Stefanus at kyrkja oppmuntra folk til å gå i gatene for å «protestera mot urettferd og korrupsjon, for å hindra at Libanon skulle bli totalt øydelagt».

– Dei som ikkje står opp for dei undertrykte, er kriminelle som sjølve tek del i undertrykkinga. Dersom vi ikkje held dei som undertrykkjer, ansvarlege for det dei gjer, vil dei undertrykte bli knuste og landet vårt bli øydelagt, seier Kashouh.

Kashouh og familien var blant dei som deltok i demonstrasjonane. Nokre av folka frå kyrkjelyden vart fysisk angripne av demonstrantar som forsvarte regjeringa. Som følgje

av revolusjonen kunne kyrkjelyden i fleire veker ikkje møtast i kyrkja.

– Så vi gjorde alle heimane til ei kyrkje. Men situasjonen utmatta oss.

Økonomisk katastrofe

21. februar vakna libanesarane til det første tilfellet av covid-19. Smittetalet steig raskt. All kyrkjeaktivitet vart stogga. Kyrkjelyden desinfiserte kyrkjer gratis. Syriske flyktningar fekk framleis helsehjelp og mat, sjølv om kyrkjelokalet vart stengde. Kyrkjelivet vart flytta til sosiale media.

– Endå ein gong var vi i frontlinja for å hjelpa, seier Kashouh.

Men den økonomiske katastrofen – med ein valuta som kollapsa og dramatisk stigande matvareprisar – la nye byrder på kyrkja. Mange familiar fall under fattigdomsgrensa.

– Vi takkar Gud for alle partnarane som stod saman med oss i hjelpearbeidet, seier Kashouh.

«Blir her til Dommegad»

3. august kom leiaren for det frivillige hjelpeteamet i Resurrection Church til pastor Kashouh. Han sa at teamet var utslitne etter å ha stått på i månadsvis. Dei måtte letta presset.

Men dagen etter kom den katastrofale eksplosjonen i Beirut. Hjelparane måtte kasta seg rundt på nytt.

– Vi møttest med det som var igjen av energi. Vi søkte kraft i Den Heilage Ande, for å hjelpa med det vi hadde igjen i lommene våre, seier Kashouh.

– Kva meir kan skje? Sjukdom, svolt, epidemiar, søppel, eksplosjonar, straumstans og vassmangel? Vi vil ikkje vika unna, vi blir her til Dommens dag. Vi er Kristi ambassadørar, valde av Gud for å leva her og forandre Libanon, sa Kashouh.

” Vi vil ikkje vika unna, vi blir her til Dommens dag, for å forandra Libanon.

Hikmat Kashouh, pastor

Redde for framtida

Libanon er prega av kriser på kriser og djup mistillit til korrupte krigsherrar som har styrt landet etter borgarkrigen som slutta i 1990.

Hikmat Kashouh snakka søndagen etter eksplosjonen til folk som var redde. Somme visste ikkje om dei hadde mat til seg og barna neste dag. Han preika ut frå Matteus 6, frå vers 25 der Jesus seier at vi ikkje skal vera urolege for morgondagen, for kva vi skal eta og kva vi skal drikka.

– Gud kallar oss til å stola fullt og fast på han. Det er vanskeleg, og det kan bli endå vanskelegare. Men Jesus gjev oss to grunnar til ikkje å vera urolege. Vi skal ikkje vera som heidningane som spring etter det materielle. Og vi har Gud som veit alt som skjer og som veit kva vi treng før vi ber han. Dersom vi hadde fått sjå Guds film for morgondagen, ville vi sjå Han stå rundt oss, midt i stormen, og vi ville finna kvile, sa Kashouh.

Eksplosjonen i Beirut 4. august skapte eit krater i byen og eit krater i heimane. Foto: Adyan Foundation.

LES MER PÅ NETTET

• «Det er lett for oss å identifisere ondskaper hos menneske som er borte fra Gud. Imidlertid lærer vi nå å se og gjenkjenne glimt av Guds bilde hos menneske i Beiruts gater.»
Elie Haddad, leder for baptistenes teologiske seminar (ABTS) i Beirut.

• Randa, en frivillig fra Resurrection Church, kom etter eksplosjonen i Beirut på besøk til Samira, en dame i 70-årene. Randa kom med matkupong og en bibel. Samira som hadde hatt mange besøkende som ikke hadde hatt med noen hjelp, ble så rørt at ho også inviterte nabokvinnen til å møte den hjelpsomme gjesten fra kirken. Nå deltar Samira og naboen hennes i gudstjenesten på nettet nesten hver uke. Menigheten ber om at de vil holde kontakt også etter at kirken åpner igjen etter pandemien og at de fortsatt vil oppleve kjærlighet fra menigheten.

På nettsidene www.stefanus.no finner du hele Elie Haddads artikkel og historien om Randa og Samira.

Moraline og dei tre sønene Ibarham, Hazail og Brian ber – saman med dottera Jaroosha (som ikkje var med i intervjuet) om hjelp til å få Asif – mann og far – fri. Foto: HFO

MANN OG FAR DØMT TIL DØDEN

Moraline Pervaiz (35) – mor til fire – var så redd for kva som venta at ho svima av under eit møte med mannen Asif i fengselet i Lahore i Pakistan. Han er dømt til døden i ein galge.

TEKST: JOHANNES MORKEN

– Hjelp oss så Asif blir fri og snart kan koma ut av fengselet, seier Moraline Pervaiz i eit videointervju med Magasinet Stefanus.

I ein domstol i storbyen Lahore blei den kristne mannen Asif Pervaiz 8. september dømt til døden på grunn av påstått blasfemi. Asif har vore fengsla i sju år etter arrestasjonen i oktober 2013. Ein kollega hadde prøvd å få han til å konvertera til islam, men Asif nekta. Då blei telefonen hans borte – og misbrukt til å senda ei

blasfemisk tekstmelding. Asif blei skulda for blasfemi og straks bura inne. Sju år etter kom dommen: Henging. – Dødsdommen var eit sjokk, seier kona Moraline.

Dødsdom på bursdagen

Ho og tre av dei fire barna sit på kontoret til Human Friends Organization (HFO) i Lahore for å bli videointervjua av Magasinet Stefanus på WhatsApp, med HFO-leiar Sajid Christopher som tolk. Straumen har gått i Lahore. Naudaggregatet fungerer av og til. I 37 glovarme grader og høg luftfukt sveittar Moraline seg gjennom intervjuet medan lyset går på og av. Luftanlegget er ute av drift.

Dagen før var Moraline i fengselet, saman med advokat Saif-ul Malook som fører saka. Ho hadde barna med. Moraline hadde ikkje fortalt barna om dødsdommen. Men no fekk dei vita at faren er dømt til å bli hengt i ein galge. Dei gråt og vart redde.

Tvillingane – dei to yngste – var nettopp fødte då Asif blei arrestert. Dødsdommen fall til overmål dagen dei to fylte sju.

– Asif bad barna passa godt på meg og gjera skulearbeidet godt slik at dei får utdanning. Til meg sa han at eg må ta vare på meg sjølv og barna. Han bad om støtte og forbøn frå folk som kan protestera mot den urettferdige dommen. Han sa at dersom Gud vil, vert han snart ein fri mann.

Må flytta

I sju år har Moraline altså hatt eineomsorga for fire barn. – Det er svært vanskeleg å vera aleine med fire barn, men eg har gjort det med glede.

Asif Pervaiz (i kvitt med lenke om hendene) saman med Sajid Christopher (t.h.), advokat Saif-ul Malook og ei politivakt (t.v.) under rettshøyringa nokre dagar før dødsdommen blei lesen opp.

» Ein slektning bad meg konvertera til islam, fordi eg då ville vera trygg. Men eg kan ikkje gje opp trua på Jesus Kristus.

Moraline Pervaiz

Men Moraline er så prega av dødsdommen at ho svima av i fengselet dagen før dette intervjuet. Ho måtte hjelpast ut.

Familien bur i den kristne bydelen Johannabad i Lahore. Dei leiger av ein kristen mann. Han har likevel bede henne og barna om å flytta før oktober er omme. Han er redd islamske ekstremistar vil angripa fordi han leiger ut husvære til familien til ein blasfemi-dødsdømt. Sajid Christopher i HFO fortel at dei leitar etter ein ny stad for Moraline og barna.

Dødsdommen er omtalt både i aviser og sosiale media. Moraline føler seg ikkje trygg.

– Ein slektning bad meg konvertera til islam, fordi då ville eg bli trygg, sa han. Men eg kan ikkje gje opp trua på Jesus Kristus, sjølv om vi vert forfølgde.

Under pandemien har Moraline ikkje kunna gå i kyrkja slik ho pleier. Men ho ber tre gonger om dagen og les Bibelen.

Takkar for støtte

Moraline takkar då ho får vita at Stefanusalliansen har alarmert norske styresmakter og at dødsdommen er teken opp i Stortinget. Utanriksminister Ine Marie Eriksen Søreide har der svart på eit skriftleg spørsmål frå KrFs Geir Toskedal om kva Noreg vil gjera for trusfridom og rettstryggleik i Pakistan, på bakgrunn mellom anna av dødsdommen mot Asif Pervaiz.

Utanriksministeren svarte at Noreg tek opp menneskerettsspørsmål med Pakistan. Ho sa at Pakistan i ei landhøyring i FNs menneskerettsråd i november 2017 godtok at alle tilfelle av vald mot religiøse minoritetar må etterforskast og at gjerningspersonane må haldast

ansvarlege. Neste år har Pakistan vertskapet for eit møte i «Istanbul-prosessen» om kamp mot religiøs intoleranse, hat og vald.

Ber om hjelp

Sajid Christopher er svært glad for at utanriksministeren er varsla. Han er skuffa og trist over dødsdommen, men ikkje overraska. Han seier at det ikkje har skjedd at ein lågare rett i Pakistan har frikjent menneske som er skulda for blasfemi.

– Frikjenningane kjem i høgare domstolar, men først etter årelange fengselsopphald og lange rettsprosessar, seier Sajid Christopher.

– Vi treng støtte frå regjeringar og andre for at Asif skal bli fri, seier Moraline.

LES MEIR

På nettsidene våre kan du lese meir om dødsdommen og heile svaret frå utanriksminister Ine Marie Eriksen Søreide i Stortinget. www.stefanus.no

Syriske barn treng nokon som gjev dei håp.

HÅP TIL BARN PÅ FLUKT

Dei er blitt jaga på flukt av bomber. Krigens barn i Syria har desperat behov for håp og tryggleik.

TEKST: JOHANNES MORKEN. FOTO: MERATH

Krigstraume og handikap. Overgrep mot jenter. Mobbing. Det er noko av det syriske barn på flukt frå krig og terror strir med. På tre stader i den vestlege delen av det borgarkrigsherja landet er det bygt opp «barnevenlege rom». Barn får vera trygge, og dei får undervisning, leik og helsetilbod. På ein av stadene er det tilbod for barn med fysiske handikap.

Arbeidet var i full gang frå starten av året i Damaskus, Homs og Mhardeh. Behova er store. Men lett er det ikkje å driva stabilt hjelpearbeid i eit land herja av krig. Så slo pandemien til. Og i august vart Beirut ramma av ein katastrofe som Merath står midt i hjelpearbeidet etter. Men barna i Syria er ikkje gløymde.

Overgrep

I Damaskus fekk tett oppunder 200 barn mellom fire og 18 år vera med frå starten av 2020. Staben tok tidleg opp temaet kjønnsbasert vald, på ein så enkel måte at også barn mellom fire og åtte år kunne forstå. Dei eldre barna fekk meir detaljar, fortel Stacey Baaklini i Merath. Stefanusalliansen støttar prosjektet gjennom den libanesiske kyrkjelege hjelpeorganisasjonen.

– Etter ein månads tid kom fleire til dels vanskelege spørsmål, særleg frå tenåringane. Ei jente som dei første vekene hadde vore avslappa, vart stressa. Etter først å ha nekta for at ho hadde problem, vedgjekk jenta at ho hadde vore utsett for både verbale og økonomiske overgrep frå faren fordi ho var jente, fortel Baaklini. Jenta fekk psykologhjelp.

Sinne

Tiåringen «Simon» frå utkanten av den syriske hovudstaden Damaskus måtte saman med familien flykta frå bomberegnet under borgarkrigen. Dei kom seg til ein tryggare bydel og blei med i prosjektet.

Leiaren for prosjektet i Damaskus la merke til at Simon (som ikkje er det verkelege namnet), isolerte seg og at han nekta å smaka noko når det var godteristund.

Mora ba ein dag psykologen halda eit auge med guten, utan å seia kvifor. Psykologen oppdaga at Simon var sint på andre barn, særleg på skulen. Han sa at han ville «drepa dei barna som klarte seg godt». Han likte heller ikkje søskena.

Psykologen fekk vita frå den yngre broren at han ikkje likte Simon fordi han var uskikkeleg. Det viste seg at Simon var aggressiv fordi han konstant var blitt samanlikna med andre som klarte seg betre enn han. Simon fortalte etter kvart kor lite sjølvtilitt han hadde.

– Simon har fått hjelp til å føla seg tryggare. Han er blitt oppmuntra og rosa for det han får til, smått eller

” Midt i katastrofen som ramma Beirut må vi ikkje mista av syne dei store behova (...) til barna i Syria.

Stacey Baaklini, Merath

stort og er eit lukkelegare barn som deltek og får vener. Han er mykje mindre aggressiv. Psykologen og prosjektleiaren håpar å koma gjennom til foreldra som framleis ikkje vil diskutera saka, fortel Merath.

Mobbing

Under pandemien har dei brukt mykje tid på å læra barn personleg hygiene. Mange barn fortel dessutan at dei er blitt mobba på skulen.

– Staben har organisert leiker, song og dansar for å læra barna korleis dei skal reagere når dei sjølve vert utsette for mobbing, eller ser andre bli mobba. Barna skal vita at den barnevenlege staden vi lagar, skal vera trygg og at mobbing ikkje vert tolerert, forklarar Baaklini.

På avstand

Då pandemien slo til i mars og Syria stengde ned, vart arbeidet sett på pause. Men staben klarte å områ seg og raskt koma i gang gjennom sosiale media og kommunikasjonsappen WhatsApp. Dei sender bilete og oppgaver for å halda barna i aktivitet.

– Staben er i konstant kommunikasjon med både barn og foreldre som gir gode tilbakemeldingar på aktiviteten vi har organisert på avstand. Men alle ser fram til å møtast igjen.

Merath håpa å starta opp att andlet til andlet frå september, i mindre grupper. I skrivande stund har dei utsett dette, i første omgang endå ein måned, på grunn av koronasituasjonen og nye smitteutbrot.

Dei slit også med økonomiske problem. Den libanesiske valutaen er i fritt fall, og tidvis er det krevjande å overføra pengar til bankar i Syria. Men barna får hjelp.

– Situasjonen vert verre og verre. Det viser behovet for slike program. Dessutan er det mange stader akutt behov for mat, seier Baaklini.

Katastrofe

Merath har også lenge hatt eit stort hjelpearbeid for syriske flyktningar og andre utsette i Libanon.

– Midt i katastrofen i Beirut må vi ikkje mista av syne flyktningane, sårbare libanesarar og barna i Syria, seier Stacey Baaklini.

HÅPER ALLE BLIR MED

Eli Minde håper at menighetene i hele Norge etter hvert blir med på markering av «Søndag for de forfulgte».

TEKST: MARIANNE HAUGERUD

Hvert år markerer menigheter verden over «Søndag for de forfulgte». I Norge brukes ofte den andre søndagen i november, i år 8. november. Andre søndager kan velges. Eli Minde er frivillig medarbeider i Stefanusalliansen. Hun håper alle menigheter blir med.

«Vi må handle»

– Slik kan vi vise solidaritet med forfulgte trossøsken. Vi kan bevisstgjøre menigheter, spre kunnskap og bidra til at de forfulgte ikke blir glemt. Omfanget av og brutaliteten i forfølgelsen av kristne gjør at vi ikke kan la være å handle, sier Minde og legger til:

– Vi har alle et ansvar – både den enkelte kristne, våre menigheter og ledere i kirken. Bibelen oppfordrer til engasjement «når ett lem lider» – og vi skal huske på dem «som sitter i fengsel». Vi kan be, støtte økonomisk, spre informasjon og skrive under appeller.

Kan vekke engasjement

Minde sier også at «Søndag for de forfulgte» kan vekke et sterkere engasjement i menighetene gjennom tema- kvelder og ved valg av misjonsprosjekt.

– Hvordan kan vi få med enda flere menigheter?
– Ledere, biskoper, proster og prester må se ansvaret vi som kirke har og utfordre menighetene. De kan tenne gnisten og minne oss på at det å ha omsorg for de forfulgte har vært en oppgave så lenge kirken har eksistert. Jeg tror samtidig på en grasrotbevegelse med ildsjeler som utfordrer kirkens ledere. Stefanusalliansen har

– Kirkens ledere må tenne gnisten, sier Eli Minde.

utarbeidet mye godt materiell som finnes på nettsiden. Dette må prester og menighet vite om fordi det vil lette alt arbeid med å markere en slik søndag, sier Minde som sier hun har to drømmer.

– At samtlige kirker markerer «Søndag for de forfulgte». Og at det skal gå et fakkeltog i alle byer med et bispesete. Foran skal våre biskoper gå, med korset på brystet og fakkelen hevet.

RESSURSER TIL «SØNDAG FOR DE FORFULGTE»

Vi har laget mye nytt materiell til «Søndag for de forfulgte». Du finner det på våre nettsider:

- Årets tema: trosminoriteter enda mer sårbare under pandemien.
- Forslag til hel gudstjeneste.
- Bønner, dikt, salmer, sanger og gjennomgang av pretekster.
- Vitnesbyrd fra og filmer om forfulgte.
- Tekster om martyren Stefanus.
- Materiell om Egypt, Irak og Tyrkia.

Les og last ned: www.stefanus.no

Trosminoriteter rammes ekstra

Pandemien gjør tros- og livssynsminoriteter ekstra utsatte. Her er fire hovedpunkter i det våre partnere har meldt:

- Minoriteter er mer utsatte og løper større risiko for smitte og opplever større psykisk belastning.
- Minoriteter opplever diskriminering i forbindelse med nødhjelp under pandemien.
- Minoriteter blir gjerne utpekt som syndebukker og utsettes for hatkriminalitet.
- Minoriteter diskrimineres i myndigheters tiltak mot pandemien.

Grupper som har dobbel eller trippel minoritetsbakgrunn, for eksempel som tros- og livssynsminoriteter som tilhører etniske minoriteter, er ekstra utsatte.

Les en lengre artikkel av seniorrådgiver Lisa Winther på våre nettsider, i ressursbanken til «Søndag for de forfulgte».

Les mer på www.stefanus.no

Kristne i Pakistan i minst en by ble nektet mathjelp under pandemien. I Lahore sørget Human Friends Organization for mathjelp.

Nytt andaktshefte

I det ferske andaktsheftet «Ikke forlatt – 21 andakter i hverdag og forfølgelse» har Øystein Rauan samlet et utvalg andakter han i tiden som bønneleder har skrevet for bønnebrevene i Magasinet Stefanus og Ropet fra Øst. Guds nærvær hos dem som forfølges for sin tro og hos oss er gjennomgangstonen. Hver andakt inneholder et bønnetema for den forfulgte kirke.

Bestill heftet på e-post post@stefanus.no. Skriv «Bestilling andaktshefte» i emnefeltet. Eller ring 23 40 88 00.

Vi sender heftet gratis. De som ønsker det, kan gi 100 kr. på konto 3000 14 57922 eller VIPPS 19013.

GRÅT AV GLEDE FOR MATHJELP

Fattige troende i Bangladesh gråt av glede da de fikk matutdeling under pandemien.

I forrige Magasinet Stefanus fortalte vi om mennesker som tror på Jesus som frelser (Isa Masih) i Bangladesh, men som opprettholder identiteten som muslimer. Stefanusalliansen har støttet med lederopplæring. Men da pandemien slo til, mistet mange jobbene. Folk måtte ha akutt hjelp til mat.

Takknemlig

Vår partner Mostafizur Rahman skriver at han er takknemlig for at Stefanusalliansen straks bidro med penger. I alt 504 familier har slik fått mathjelp. Det startet med de fattigste, men så ble 100 fra lavere middelklasse også inkludert, siden de var i stor nød.

– I en gruppe fikk jeg høre om en fattig familie der kona og de to barna tror på Isa Masih, mens mannen ikke gjør det. Da pandemien slo til, måtte kona selge familiens eneste geit for en meget lav pris for å skaffe mat. Men pengene tok slutt. Mannen dro for å skaffe mat, men mislyktes.

Gråt av glede

– Da kom Hamida, kvinnen som hadde plantet husgruppa kona var med i, med en bag med mat. Kona ble så glad at hun ropte til mannen sin: «Du bad om hjelp fra mange, men ingen kunne hjelpe deg. Se, så kom søster Hamida, som du banker meg opp på grunn av, hun kommer med mat, fordi hun er en sann etterfølger av Isa Masih. Hun elsker oss. Hun elsker deg også.»

– Da bøyde mannen hodet og gråt: «Søster, jeg har handlet galt, jeg har syndet mot deg, min kone og Allah. Nå forstår jeg hva sann kjærlighet er. Jeg tar imot Isa Masih som min frelser.»

Mange tusen tror på Jesus som frelser i Bangladesh, selv om de kulturelt fremstår som muslimer. Faksimile fra Magasinet 5-2020.

Ed Brown og flere fra Stefanusalliansen deltok i demonstrasjonen under besøket til den kinesiske utenriksministeren. Foto: Johannes Morken

Krever rettferdighet for uigurene i Kina

Mellom 1 og 2 millioner uigurer sitter innesperret i interneringsleire i Xinjiang-provinsen i Kina der de tvinges til å love troskap til kommunistpartiet. De må ta avstand fra egen religion og kultur og sitt eget språk. De utsettes for tvangsarbeid, overvåking og tvangssterilisering.

Under den kinesiske utenriksministerens besøk i Oslo 27. august deltok Stefanusalliansen i en demonstrasjon mot menneskerettighetsbrudd i Kina. Demonstrasjonen ble holdt utenfor statsministerboligen der samtaler med gjesten fant sted. Et opprop ble levert til utenriksminister Ine Eriksen Søreide om å diskutere overgrepene mot uigurene. Andre som deltok var Amnesty, Uighurkomitéen, Tibetkomitéen, Hongkongkomitéen, norsk-taiwansk vennskapsforening, Helsingforskomiteen og norske PEN. Enkelte hadde kledd seg ut som fanger, eller viste plakater med bilder av familie-medlemmer som har forsvunnet.

Kina og uigurene: H&M trekker seg ut

I protest mot tvangsarbeidet uigurene utsettes for, tar Stefanusalliansen del i en internasjonal kampanje. Den oppfordrer klesprodusenter til innen 12 måneder å trekke seg ut av regionen og ut av samarbeid med kinesiske leverandører som er involvert i tvangsarbeid i bomullsproduksjon og produksjon av klede. Dette gjelder de fleste store klesprodusentene. Som resultat vil H&M stoppe kjøp av bomull fra Xinjiang. De vil også si opp sin avtale med en leverandør som er blitt anklaget for bruk av tvangsarbeid. IKEA vurderer liknende tiltak, melder kampanjen.

Kina og uigurene: USA-sanksjoner

22. september vedtok Representantenes hus i den amerikanske Kongressen et lovforslag som forbyr import av produkter fra Xinjiang. Mange amerikanske bedrifter skal være skyldig i å selv ansette eller bruke underleverandører som benytter minoriteter i tvangsarbeid. Uygur Forced Labor Prevention Act skal både sanksjonere produkter produsert og fremstilt i Xinjiang, med mindre amerikanske tollmyndigheter kan bevise at det ikke er brukt tvangsarbeid, og sanksjonere enkeltpersoner som er ansvarlige for menneskerettighetsbrudd i regionen. Lovforslaget må godkjennes i Senatet og signeres av presidenten før det blir lov.

Usbekistan: Ny kyrkje godkjent

Ei ny evangelisk kyrkje er registrert i Usbekistan, til stor glede for kyrkja. Den første evangeliske kyrkja i regionen Karalpakistan vest i Usbekistan er registrert og med det offisielt godkjent. Det var ein gledesdag for kyrkja i byen Nukus. Kyrkja er leia av pastorparet Atamurat og Zamira.

Dei siste to åra har fleire evangeliske kyrkjer fått ja på søknader om å bli registrerte, etter eit par tiår utan ei einaste registrering. Slik får dei driva lovleg med gudstener, diakoni og arbeid for barn og unge.

Stefanusalliansen møtte pastorparet i den nyregistrerte kyrkja då vi gjesta landet i 2019. Kyrkjelyden er i eit nettverk med ei stor evangelisk kyrkje i hovudstaden Tasjkent.

I fleire år har regjeringa i Usbekistan lova ei ny religionslov. Eit forslag vart 19. august endeleg lagt fram for parlamentet. Framlegget held fast på hovudtrekka i den noverande lova, med til dels sterke restriksjonar på religionsfridomen.

Den viktigaste forbetringa er at eit trussamfunn må ha 50 medlemmer for å søkja registrering, mot 100 i dag. Men framleis må dei gjennom ein krevjande registreringsprosess.

Les meir på www.stefanus.no

Pastorparet Atamurat og Zamira og familien gler seg over at kyrkja er godkjent.

I mange land blir mennesker undertrykt for sin tro. De trenger støtte, oppmuntring og forbønn.

INGEN SKAL STÅ ALENE UNDER FORFØLGELSE!

Ditt engasjement er viktig! Du kan:

BE

for mennesker, kirker, land og partnere. Få aktuelle bønneemner på e-post (ukentlig) eller i Magasinet Stefanus.

PROTESTERE

mot uretten sammen med over 5 000 appellvenner. Signer appellen med sms, så sender vi et appellbrev på dine vegne. Send sms ROP til 2377 (kr 20,- per appell).

GI

en gave. Støtten fra engasjerte givere er hovedinntektskilden til arbeidet for forfulgte kristne og trosfrihet for alle.

ENGASJERE

din menighet gjennom appelltjeneste, avtale om misjonsprosjekt, gudstjenester og opplegg for barn og ungdom.

LESE

vårt aktualitetsblad Magasinet Stefanus, som utgives syv ganger i året. Abonnementet er gratis. Bli abonnent – send sms MAGASIN til 2377.

Mer info og påmelding:

www.stefanus.no

GI BARN I SYRIA ET PUSTEROM FRA KRIG OG TERROR

«Simon» har ikke opplevd annet enn krig. Tiåringen måtte flykte da bomberegnet kom. Han ble traumatisert, redd og innesluttet.

Du kan lese mer om «Simon» på giroen og i magasinet. Les også hvordan de lokale kirkene vest i Syria nå etablerer «Barnevennlige rom» – rom for trygg lek og læring. Et sted der krigstrette barn mellom 3 og 14 år kan glemme krig og terror.

Vil du gi 350 kroner så barn på flukt i Syria kan få et pusterom fra alt det vonde?

Gi på vedlagte giro!

Du kan også bruke gavekonto:

3000 14 57922

eller **VIPPS** til: **19013**

merk: (ditt mobilnummer + Syria)

Overskytende gaver går til vårt arbeid for forfulgte barn.